

traadt frem og vedblivende forsvarede dets Ret, skal jeg sige min Tak til den, det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (N. Andersen) fremførte. Jeg paaskjønner fuldt saameget som Noget hans Fortjenester af vor Udvikling, men han maa forlade os, at man, naar man ikke kan forstaae hans Grunde eller kan see nogen Udvei og Ende paa Sagen ad den Veie, han vil føre os, at vi da følge et andet Spor.

J. Petersen: Da jeg første Gang havde den Ære at tage Sæde i denne Forsamling, var der adskillige Ting, som vare mig mere dunkle, end jeg ønskede, at de skulde være. Disse Ting kunne henføres til to Hovedpunkter; paa den ene Side ønskede jeg gjerne at vide, hvorlangt mine Forpligtelser som Repræsentant strakte sig, og paa den anden Side, hvorlangt mine Rettigheder rakte. Smidlertid forblev dette dunkelt for mig; jeg kunde ikke sige Grændsen for Rigsdagens Virksomhed, og jeg troede fra første Færd af, at dette hidrørte fra, at jeg var mere forfjernet end de fleste andre ærede Herrer. Smidlertid lagde jeg Mærke til, at det var dunkelt for flere; der var Mange, der svævede i samme Tvivl som jeg, der var Mange, som nærkede det samme Dulle, som jeg nærkede, om at denne Aage skulde adspredes. Ved Freden, som blev sluttet i Wien i Efteraaret 1864, bleve Danmarks Grændser desværre flyttede længere mod Nord, og samtidigt forekom det mig, at Grændserne imellem Rigsdagens og Rigsraadets Virksomhed groede sammen; det var ikke tydeligt at kjende, hvorvidt Rigsdagens Myndighed strakte sig, og hvorvidt Rigsraadets strakte sig. Nogle troede — og jeg var med til at troe det —, at der ingen Fællesforfatning var mere; men jeg maa tilstaae, at jeg tog feil; der var en Fællesforfatning, og den har vedligeholdt sig til Dato. Jeg troede, at derved, at Grændsen blev flyttet, blev den ene af Factorerne for Rigsraadets Virksomhed udvisket, den ene Vinge af Rigsraadet stød af; men jeg har feilet; Rigsraadet blev ved at flyve, men langsomt, meget langsomt, og naar vi regne efter, saa er det nu mere end 1½ Aar siden, at Rigsdagen og Rigsraadet vegeblviis have arbejdet paa det foreliggende

Lovforslag, hvorover der idag skal afstemmes, og som først nu er kommet saa vidt, som det er kommet. Dersom der nu var Spørgsmaal om at vedtage enten Grundloven af 5te Juni 1849 eller det foreliggende Lovforslag, da vilde jeg vistnok være blandt dem, der stemte for den første; men det er ikke Tilfældet, her er Spørgsmaal om enten at stemme for det foreliggende Lovforslag, saaledes som det foreligger, og derved efter min Mening dog komme et Skridt videre — vi komme da saa meget videre, at vi derved faae Leilighed til at appellere til Folket, hvilket jeg anseer for at være meget vigtigt —, eller ogsaa at stemme imod det foreliggende Lovforslag, men da komme vi ud i det samme Uføre; saa bliver Aagen ligesaa tyk, som den nogeninde har været, ja, maastee tykkere. Derfor, skjøndt jeg, hvad jeg ogsaa yttrede i forrige Session, da dette Lovforslag laa for, ikke synes, at man har truffet heldigt med Hensyn til Valgene til Landstinget, stemmer jeg, for dog at komme et Skridt videre, for det foreliggende Lovforslag, og jeg haaber, at man ogsaa ved disse Valg til Rigsdagens Landsting, skjøndt de efter min Mening ikke ere de heldigste, dog kan være saa heldig at faae et solidt, velstødet og for Landet gavnligt Landsting.

B. Nee: Til det ærede Medlem fra Hauherred (S. Pedersen) maa jeg tillade mig den Bemærkning, at den Skildring, han gav af Folkets Afstemning ved sidste Valg til Rigsraadet, ikke er den rigtige. Det var nemlig ikke, saaledes som han meente, en Prøve, der dengang skulde gøres, og, vel ikke engang en foreløbig Prøve. Der skulde, saaledes som det dengang blev udtydet og senere tiltraadt af den daværende Regjering, afstemmes i det sammentrædende Rigsraad over det saakaldte hvilende Forslag, nemlig om man vilde beholde det Forslag, der var forfattet af Folketinget, men vedtaget af Fællesudvalget, og som, hvis det var kommet til Udførelse, vilde have stiftet os en næsten stænderst Forfatning. Spørgsmaalet var altsaa, om man vilde have en saadan Forfatning, eller om man vilde frigjøre sig derfor. Folket besluttede det Sidste og udtalte det ved sine Valg. Det var altsaa